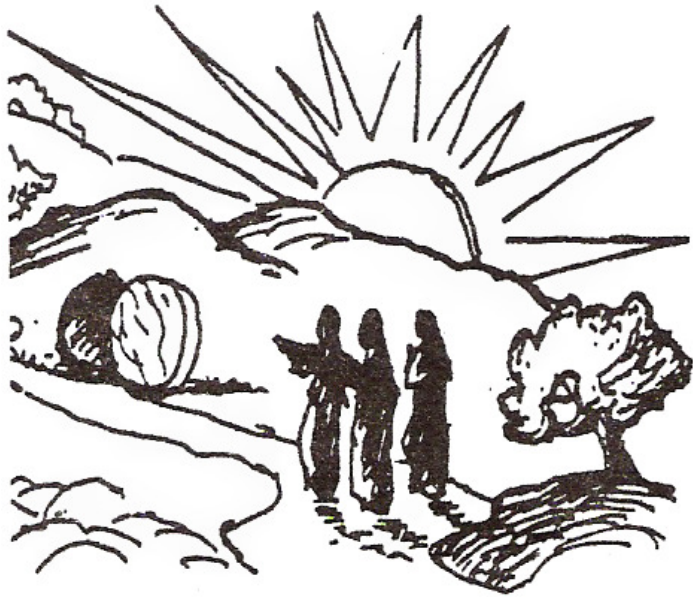

Diensten in "de Triangel"

in de Stille Week

en op

Paasmorgen

1 tot en met 4 april 2010

Witte Donderdag

1 april 2010

Dienst van Woord en Tafel

Liturgische kleur: Wit

De diensten in de Stille Week zijn voorbereid door:
Sarah Bomer, Martha van der Leek, Marianne Hardeman, Arnold van der
Graaf en ds Harry Hübbers.

Voorganger: Ds H.G.F. Hübbers
Ambtsdrager van dienst
en lector: Marianne Hardeman
Orgel: Joop van Oordt

Ω α Ω α Ω α Ω α Ω α Ω α Ω

De Voorbereiding

Orgelspel

Welkom en aansteken van de paaskaars

Bemoediging en groet:

V: Onze hulp is in de naam van de Heer

G: Die hemel en aarde gemaakt heeft

V: Die trouw blijft tot in eeuwigheid

G: en niet laat varen het werk van zijn handen.

V: De Heer zij met u,

G: ook met u zij de Heer.

Wilt u dit exemplaar na de dienst (behalve op Paasmorgen)
weer terugleggen, s.v.p?

Zingen: Gezang 184: 1, 2 en 3

Met de boom des levens
wegend op zijn rug
droeg de Here Jezus
Gode goede vrucht.
Kyrie eleison,
wees met ons begaan,
doe ons weer verrijzen
uit de dood vandaan.

Laten wij dan bidden
in dit aardse dal,
dat de lieve vrede
ons bewaren zal,
Kyrie eleison,
wees met ons begaan,
doe ons weer verrijzen
uit de dood vandaan,

want de aarde vraagt ons
om het zaad des doods,
maar de hemel draagt ons
op de adem Gods.
Kyrie eleison,
wees met ons begaan,
doe ons weer verrijzen
uit de dood vandaan.

Gebed om ontferming

Zingen: Gezang 184: 4, 5 en 6

Laten wij God loven,
leven van het licht,
onze val te boven
in een evenwicht,
Kyrie eleison,
wees met ons begaan,
doe ons weer verrijzen
uit de dood vandaan.

want de aarde jaagt ons
naar de diepte toe,
maar de hemel draagt ons,
liefde wordt niet moe.
Kyrie eleison,
wees met ons begaan,
doe ons weer verrijzen
uit de dood vandaan.

Met de boom des levens
doodzwaar op zijn rug
droeg de Here Jezus
Gode goede vrucht.
Kyrie eleison,
wees met ons begaan,
doe ons weer verrijzen
uit de dood vandaan.

DE SCHRIFT GELEZEN , GEZONGEN EN UITGELEGD

Gebed bij de opening van de Schrift

1e Schriftlezing: Exodus 12: 15 - 20

15 Eet dan zeven dagen lang ongedesemd brood, en verwijder meteen op de eerste dag alle zuurdesem uit jullie huizen; wie op een van die zeven dagen iets eet dat zuurdesem bevat, moet uit de gemeenschap van Israël gestoten worden. 16 De eerste en zevende dag zijn heilige dagen die jullie samen moeten vieren. Die beide dagen mag er geen enkele bezigheid verricht worden, jullie mogen alleen het voedsel bereiden dat ieder nodig heeft. 17 Dit voorschrift blijft voor altijd van kracht. Generatie na generatie moeten jullie het feest van het Ongedesemde brood vieren, omdat ik jullie die dag, in groepen geordend, uit Egypte heb geleid. 18 Van de avond van de veertiende dag van de eerste maand tot de avond van de eenentwintigste dag van die maand moeten jullie ongedesemd brood eten. 19 Gedurende die zeven dagen mag er geen zuurdesem in jullie huizen te vinden zijn; iedereen die iets eet dat zuurdesem bevat, moet uit de gemeenschap van Israël gestoten worden, of het nu een vreemdeling is of een geboren Israëliet. 20 Eet niets dat met zuurdesem bereid is; eet uitsluitend ongedesemd brood, waar jullie ook wonen.”

Zingen: Gezang 305: 2

O Heer, uw onweerstaanbaar woord
drijft rusteloos de eeuwen voort
wat mensen ook verzinnen.
En waar de weg onvindbaar scheen
mochten wij door geloof alleen
de tocht opnieuw beginnen.
Gij hebt de vaders bevrijd
en uit het diensthuis uitgeleid
naar 't land van melk en honing.
Hervorm, herschep ook ons geslacht,
opdat het door de wereldnacht
de weg vindt naar uw woning.

2e Schriftlezing: Marcus 14: 12 - 28

Het pesachmaal

12 Op de eerste dag van het feest van het Ongedesemde brood, wanneer het pesachlam wordt geslacht, zeiden zijn leerlingen tegen hem: 'Waar wilt u dat wij voorbereidingen gaan treffen zodat u het pesachmaal kunt eten?' 13 Hij stuurde twee van zijn leerlingen op pad en zei tegen hen: 'Ga naar de stad. Daar zal een man die een kruik water draagt jullie tegemoet komen; volg hem, 14 en wanneer hij ergens binnengaat, moeten jullie tegen de heer des huizes zeggen: "De meester vraagt: 'Waar is het gastenvertrek waar ik met mijn leerlingen het pesachmaal kan eten?'" 15 Hij zal jullie een grote bovenzaal wijzen, die al is ingericht en waar alles gereedstaat; maak daar het pesachmaal voor ons klaar.' 16 De leerlingen vertrokken naar de stad, en alles gebeurde zoals hij gezegd had, en ze bereidden het pesachmaal.

17 Toen de avond was gevallen, kwam hij met de twaalf.

18 Terwijl ze aanlagen voor de maaltijd, zei Jezus: 'Ik verzeker jullie: een van jullie, die met mij eet, zal mij uitleveren.' 19 Ze werden bedroefd en vroegen een voor een aan hem: 'Ik ben het toch niet?' 20 Maar hij zei tegen hen: 'Het is een van jullie twaalf, die met mij uit dezelfde kom eet. 21 Want de Mensenzoon zal heengaan zoals over hem geschreven staat, maar wee de mens door wie de Mensenzoon uitgeleverd wordt: het zou beter voor hem zijn als hij nooit geboren was.'

22 Terwijl ze aten, nam hij een brood, sprak het zegengebed uit, brak het brood, deelde het uit en zei: 'Neem hiervan, dit is mijn lichaam.' 23 En hij nam een beker, sprak het dankgebed uit en gaf hun de beker, en allen dronken eruit. 24 Hij zei tegen hen: 'Dit is mijn bloed, het bloed van het verbond, dat voor velen vergoten wordt. 25 Ik verzeker jullie: ik zal niet meer van de vrucht van de wijnstok drinken tot de dag komt dat ik er opnieuw van zal drinken in het koninkrijk van God.'

26 Nadat ze de lofzang hadden gezongen, vertrokken ze naar de Olijfberg. 27 Jezus zei tegen hen: 'Jullie zullen allemaal ten val komen, want er staat geschreven: "Ik zal de herder doden, en de schapen zullen uiteengedreven worden." 28 Maar nadat ik uit de dood ben opgewekt, zal ik jullie voorgaan naar Galilea.'

Zingen: Psalm 106: 1, 2 en 21

Looft nu den Heer, want Hij is goed,
die met zijn lief-de ons ont - moet.
Zijn trouw houdt stand te al-len tij - de.
Wie prijst zijn da - den woord voor woord?
Wie kan zijn heer - lijk - heid be-lij - den?
Wie looft Hem zo-dat elk het hoort?

Gelukkig zijn die Hij geleidt,
die leven in gerechtigheid.
Gedenk mij naar uw welbehagen.
Dat ik met heel mijn volk U dien,
met hen van voorspoed mag gewagen,
de zegen van uw erfdeel zien.

Verlos ons, HERE, onze God,
verhef uw aanschijn, wend ons lot,
verzamel ons uit alle streken,
opdat wij eenmaal allen saam
van de vervulling mogen spreken,
lof brengen aan uw heilige naam.

Verkondiging

We zingen: Gezang 183: 4 en 7

Houd Gij mij in uw hoede,
Gij die uw schapen telt,
o bron van al het goede,
waaruit mijn leven welt.
Gij die mijn ziel wilt laven
met liefelijke spijs,
Gij overstelpt met gaven
tot in het paradijs.

Wees Gij om mij bewogen
en troost mijn angstig hart.
Voer mij uw beeld voor ogen,
gekruisigde, uw smart.
Dan zal ik vol vertrouwen,
gelovig en bewust,
uw aangezicht aanschouwen.
Wie zo sterft, sterft gerust.

DE VIERING VAN DE TAFEL

Voorbeden (Een plaats aan tafel)

Geloofsbelijdenis (staande),

Ik geloof in de gekruisigde, die leeft,
in de mislukte, die niet mislukt is,
in de weerloze, die door God niet in de steek wordt gelaten,
in hem die liefheeft en wiens zaak God tot de zijne gemaakt heeft.
God heeft de weerloze niet bewapend,
Hij heeft hem niet te gronde laten gaan,
maar hij heeft hem juist als de weerloze erkend
aangenomen en liefgehad -
dus opgewekt.

In hem geloven is niets anders dan op hem ingaan.
(Dorothee Sölle, Uit: Nog meer credo's voor onderweg)

Groet

V. De Heer zal bij u zijn
G. De Heer zal u bewaren!
V. Verhef uw harten!
G. Wij zijn met ons hart bij de Heer
V. Brengen wij dank aan de Heer, onze God,
G. Hij is onze dankbaarheid waardig!

Zingen: Gezang 463

1 O Heer, die onze Vader zijt,
vergeef ons onze schuld.
Wijs ons de weg der zaligheid
en laat ons hart, door U geleid,
met liefde zijn vervuld.

3 O vrede van Tiberias,
o heuvels in het rond,
waar Jezus in het zachte gras
de mensen liefhad en genas,
en in hun midden stond.

2 Geef dat uw roepstem wordt gehoord,
als eenmaal bij de zee.
Geef dat ook wij uw nodend woord
vertrouwen, volgen ongestoord,
op weg gaan met U mee.

4 Leg, Heer, uw stille dauw van rust
op onze duisternis.
Neem van ons hart de vrees, de lust,
en maak ons innerlijk bewust
hoe schoon uw vrede is.

5 Dat ons geen drift en pijn verblindt,
geen hartstocht ons verwart.
Maak Gij ons rein en welgezind,
en spreek tot ons in vuur en wind,
o stille stem in 't hart.

U wordt uitgenodigd een kring rondom de tafel te vormen
(Neem uw liturgie mee)

Tafelgebed

Instellingswoorden

Voorganger en Gemeente:

Lam van God dat draagt de zonde van de wereld
ontferm U over ons en kom ons bevrijden;
Lam van God dat draagt de zonde van de wereld
kom ons bevrijden en geef ons Uw vrede!

Onze Vader

Vredegroet.

Wij geven elkaar de hand en wensen elkaar de vrede van Christus.

Brood en wijn gaan rond, wij zingen dan met elkaar: Tussentijds 160

Op de a - vond, toen de uit - tocht uit E - gyp - te werd ge - vierd,
 Op de a - vond van het paas-feest heeft Hij zelf ons uit - ge - legd,
 Op een a - vond, toen de be - ker werd ge - ze - gend door de Heer,
 Op die maal - tijd van het paas-feest, op de a - vond voor zijn dood,

en de mat - se werd ge - bro - ken en de wijn werd in - ge - schon - ken,
 dat het brood ons werd ge - ge - ven als een te - ken van zijn le - ven,
 zei Hij: Wat jul - lie mis - de - den, dat is nu voor - goed ver - le - den,
 zei Hij: Zelf zal ik er bij zijn op het feest waar jul - lie vrij zijn,

toen heeft Je - zus aan zijn men - sen een ge - heim ge - leerd:
 dat Hij uit - deelt aan zijn men - sen, dat heeft Hij ge - zegd.
 je mag le - ven van ver - ge - ving, nu en tel - kens weer.
 op de maal - tijd die God aan - richt, en dat feest wordt groot!

Refrein

Wij gaan rond met het brood, wij gaan rond met de wijn,
 want ie - der - een mag le - ven en vro - lijk zijn.
 en vro - - lijk zijn.

We zingen staande: Gezang 456: 1 en 2

Zegen ons, Algoede,
 neem ons in uw hoede
 en verhef uw aangezicht
 over ons en geef ons licht.

Stort, op onze bede,
 in ons hart uw vrede,
 en vervul ons met de kracht
 van uw Geest bij dag en nacht.

Afsluitende tekst : Marcus 14: 32 - 42

Nachtwake

32 Ze kwamen bij een plek die Getsemane heette, en hij zei tegen zijn leerlingen: 'Blijven jullie hier zitten, terwijl ik ga bidden.' 33 Hij nam Petrus, Jakobus en Johannes met zich mee. Hij voelde zich onrustig en angstig worden 34 en zei tegen hen: 'Ik voel me dodelijk bedroefd; blijf hier waken.' 35 Hij liep nog een stukje verder, liet zich toen op de grond vallen en bad dat dit uur zo mogelijk aan hem voorbij mocht gaan. 36 Hij zei: 'Abba, Vader, voor u is alles mogelijk, neem deze beker van mij weg. Maar laat niet gebeuren wat ik wil, maar wat u wilt.' 37 Hij liep terug en zag dat zijn leerlingen lagen te slapen. Hij zei tegen Petrus: 'Simon, slaap je? Kon je niet één uur waken? 38 Blijf wakker en bid dat jullie niet in beproeving komen; de geest is wel gewillig, maar het lichaam is zwak.' 39 Weer ging hij weg om te bidden, met dezelfde woorden als daarvoor. 40 Toen hij weer terugkwam, lagen ze opnieuw te slapen, want hun ogen vielen steeds dicht, en ze wisten niet wat ze hem moesten antwoorden. 41 Toen hij voor de derde maal terugkwam, zei hij tegen hen: 'Liggen jullie daar nog steeds te slapen en te rusten? Het is zover: het ogenblik is gekomen waarop de Mensenzoon wordt uitgeleverd aan de zondaars. 42 Sta op, laten we gaan; kijk, hij die me uitlevert, is al vlakbij.'

Met deze woorden eindigt de viering van Witte Donderdag; morgen Goede Vrijdag wordt deze dienst voortgezet.

Wilt u dit exemplaar na de dienst (behalve op Paasmorgen)
 weer terugleggen, s.v.p?

Goede Vrijdag

2 april 2010

Liturgische kleur: Paars

Voorganger:	Ds H.G.F. Hübbers
Ambtsdrager van dienst:	Frieda van Baarle
Lector:	Mirjam Harmsen
Sopraan:	Carola Feenstra
Orgel:	Joop van Oordt

Ω α Ω α Ω α Ω α Ω α Ω α Ω

De dienst begint in stilte

De Paaskaars is aangestoken

Gebed

1^e Schriftlezing: Exodus 12: 21 - 28

21 Toen riep Mozes de oudsten van Israël bij elkaar. 'Elke familie moet een lam of een bokje kiezen,' zei hij, 'en dat moet worden geslacht als pesachoffer. 22 Laat ieder daarna een bos majoraantakken nemen, die in de schaal met bloed dopen en het bloed aan de bovendorpel en aan de beide deurposten strijken. Ga dan tot de morgen de deur niet uit, 23 want de HEER zal door Egypte heen gaan om het te straffen. Maar ziet hij bij een deur bloed aan de bovendorpel en aan de posten, dan zal hij die deur voorbijgaan, hij zal de doodsengel geen toestemming geven om uw huizen binnen te gaan en u te treffen. 24 Dit voorschrift blijft voor u en uw kinderen voor altijd van kracht. 25 Ook als u eenmaal in het land bent dat de HEER u zal geven, zoals hij heeft beloofd, moet u dit gebruik in ere houden. 26 En als uw kinderen dan vragen: "Wat betekent dit gebruik?" 27 antwoord dan: "Wij brengen de HEER een pesachoffer omdat hij de huizen van de Israëlieten voorbij is gegaan toen hij de Egyptenaren strafte; ons heeft hij gespaard." Toen knielden de Israëlieten en bogen ze zich diep neer, 28 en ze deden wat de HEER aan Mozes en Aäron had bevolen.

Zingen: Tussentijds 25

Met Mo-zes zijn wij mee-ge-gaan, om-dat de Heer ons riep.
Wij zijn op weg naar Ka-na-än, maar 't wa-ter is zo diep.
En fa-ra-o in on-ze rug, hij wil zijn sla-ven weer te-rug.
Daar ko-men de sol-da-ten al, wij zit-ten in de val.

O Mozes, roep toch tot de Heer, het water is zo diep.
Er is voor ons geen uitweg meer, het water is zo diep.
Waar is 't beloofde paradijs? Is dit het einde van de reis
dat wij verdrinken in de zee? Waarom nam jij ons mee?

Maar Mozes heft zijn staf omhoog: al is het water diep,
de wind steekt op, de zee wordt droog. En Hij, die zelf ons riep,
Hij brengt ons naar de overkant, Hij leidt ons naar 't beloofde land.
Maar farao, met heel zijn stoet gaat onder in de vloed.

2^e Schriftlezing: Johannes 19: 1 - 16

1 Toen liet Pilatus Jezus geselen. 2 De soldaten vlochten een kroon van doorntakken, zetten die op zijn hoofd en deden hem een purperen mantel aan. 3 Ze liepen naar hem toe en zeiden: 'Leve de koning van de Joden!', en ze sloegen hem in het gezicht. 4 Pilatus liep weer naar buiten en zei: 'Ik zal hem hier buiten aan u tonen om u duidelijk te maken dat ik geen enkel bewijs van zijn schuld heb gevonden.' 5 Daarop kwam Jezus naar buiten, met de doornenkroon op en de purperen mantel aan. 'Hier is hij, de mens,' zei Pilatus. 6 Maar toen de hogepriesters en de gerechtsdienaars hem zagen begonnen ze te schreeuwen: 'Kruisig hem, kruisig hem!' Toen zei Pilatus: 'Neem hem dan maar mee en kruisig hem zelf, want ik zie niet waaraan hij schuldig is.' 7 De Joden zeiden: 'Wij hebben een wet die zegt dat hij moet sterven, omdat hij zich de Zoon van God heeft genoemd.' 8 Toen Pilatus dat hoorde werd hij erg bang. 9 Hij ging het pretorium weer in en vroeg aan Jezus: 'Waar komt u vandaan?' Maar Jezus gaf geen antwoord. 10 'Waarom zegt u niets tegen mij?' vroeg Pilatus. 'Weet u dan niet dat ik de macht heb om u vrij te laten of u te kruisigen?' 11 Jezus antwoordde: 'De enige macht die u over mij hebt, is u van boven gegeven. Daarom draagt degene die mij aan u uitgeleverd heeft de meeste schuld.' 12 Vanaf dat moment wilde Pilatus hem vrijlaten. Maar de Joden riepen: 'Als u die man vrijlaat bent u geen vriend van de keizer, want iedereen die zichzelf tot koning uitroept pleegt verzet tegen de keizer.' 13 Pilatus hoorde dat, liet Jezus naar buiten brengen en nam plaats op de rechterstoel op het zogeheten Mozaïekterras, in het Hebreeuws Gabbata. 14 Het was rond het middaguur op de voorbereidingsdag van Pesach. Pilatus zei tegen de Joden: 'Hier is hij, uw koning.' 15 Meteen schreeuwden ze: 'Weg met hem, weg met hem, aan het kruis met hem!' Pilatus vroeg: 'Moet ik uw koning kruisigen?' Maar de hogepriesters antwoordden: 'Wij hebben geen andere koning dan de keizer!' 16 Toen droeg Pilatus hem aan hen over om hem te laten kruisigen.

Hij kwam bij ons heel ge - woon,
 de Zoon van God als men - sen - zoon.
 Hij dien - de ons als een knecht,
 en heeft Zijn le - ven af - ge - legd.

refrein

Zie on - ze God, de Ko - ning - knecht,
 Hij heeft Zijn le - ven af - ge - legd.
 Zijn voor - beeld roept ons te die - nen el - ke dag,
 ge - dra - gen door Zijn lief - de - macht.

En in de tuin van de pijn
 verkoos Hij als een lam te zijn,
 verscheurd door angst en verdriet,
 maar toch zei Hij: 'Uw wil geschied'.

Refrein:

Wij willen worden als Hij.
 Elkanders lasten dragen wij.
 Wie is er ned'rig en klein?
 Die zal bij ons de grootste zijn.

Refrein:

Zie je de wonden zo diep?
 De hand die aard en hemel schiep
 vergaf de hand die Hem sloeg,
 de man, die onze zonden droeg.

Refrein:

Jezus gekruisigd

Zij voerden Jezus weg; 17 hij droeg zelf het kruis naar de zogeheten Schedelplaats, in het Hebreeuws Golgota. 18 Daar kruisigden ze hem, met twee anderen, aan weerskanten één, en Jezus in het midden. 19 Pilatus had een inscriptie laten maken die op het kruis bevestigd werd. Er stond op 'Jezus uit Nazaret, koning van de Joden'. 20 Het stond er in het Hebreeuws, het Latijn en het Grieks, en omdat de plek waar Jezus gekruisigd werd dicht bij de stad lag, werd deze inscriptie door veel Joden gelezen. 21 De hogepriesters van de Joden zeiden tegen Pilatus: 'U moet niet "koning van de Joden" schrijven, maar "Deze man heeft beweerd: Ik ben de koning van de Joden".' 22 'Wat ik geschreven heb, dat heb ik geschreven,' was het antwoord van Pilatus.

23 Nadat ze Jezus gekruisigd hadden, verdeelden de soldaten zijn kleren in vieren, voor iedere soldaat een deel. Maar zijn onderkleed was in één stuk geweven, van boven tot beneden. 24 Ze zeiden tegen elkaar: 'Laten we het niet scheuren, maar laten we loten wie het hebben mag.' Zo ging in vervulling wat de Schrift zegt: 'Ze verdeelden mijn kleren onder elkaar en wierpen het lot om mijn gewaad.' Dat is wat de soldaten deden.

25 Bij het kruis van Jezus stonden zijn moeder met haar zuster, Maria, de vrouw van Klopas, en Maria uit Magdala. 26 Toen Jezus zijn moeder zag staan, en bij haar de leerling van wie hij veel hield, zei hij tegen zijn moeder: 'Dat is uw zoon,' 27 en daarna tegen de leerling: 'Dat is je moeder.' Vanaf dat moment nam die leerling haar bij zich in huis.

28 Toen wist Jezus dat alles was volbracht, en om de Schrift geheel in vervulling te laten gaan zei hij: 'Ik heb dorst.' 29 Er stond daar een vat zure wijn; ze staken er een majoraantak met een spons in en brachten die naar zijn mond. 30 Nadat Jezus ervan gedronken had zei hij: 'Het is volbracht.' Hij boog zijn hoofd en gaf de geest.

Wij doven de paaskaars

Stilte

Gedicht

Stilte

Waarna wij samen zingen *Gezang 195: 1, 2 en 3*

Nu valt de nacht.

Het is volbracht:

de Heer heeft heel zijn leven
voor het menselijk geslacht
in Gods hand gegeven.

De wereld gaf

Hem slechts een graf,

zijn wonen was Hem zwerven;
al zijn onschuld werd Hem straf
en zijn leven sterven.

Hoe slaapt Gij nu,

die men zo ruw

aan 't kruishout heeft gehangen.

Starre rotsen houden U,

rots des heils, gevangen.

Inleiding op het bloemen leggen bij het kruis op de Avondmaalstafel, bij de
gedoofde Paaskaars

Solozang:

Zo lief had God de wereld, dat Hij Zijn eigen Zoon
gegeven heeft voor zondaars, in ruil voor haat en hoon;
gegeven heeft voor mensen, van ach, zo klein formaat,
voor mensen in paleizen, voor mensen van de straat.
Voor doodgewone mensen van honderd in een rij;
zo lief had God de wereld: zo lief had Hij ook mij.

Zo lief had God de wereld, dat wie in Hem gelooft
voor eeuwig en voor altijd Gods vrijspraak is beloofd.
Omdat Zijn Zoon wou sterven, veroordeeld tot het kruis,
mag ik voor eeuwig leven als kind bij Vader thuis.
Omdat Hij wilde lijden ben ik getroost en blij:
zo lief had God de wereld: zo lief had Hij ook mij

Zo lief had God de wereld, dat Hij Zijn heerlijk licht
met grote stralenbundeIs op onze harten richt.
Zijn ster wil elk geleiden die luistert naar Zijn stem,
Hij voert hem naar de vreugde van 't kind in Bethlehem.
En ied're dag ontvangt ge van God een schone lei;
zo lief heeft God de wereld, ja, u en ons en mij.

Zingen: *Gezang 178: 1, 6, en 9*

Jezus om uw lijden groot,
om uw leven en uw dood
die volbrengen 't recht van God,
Kyrie eleison.

Om het zwijgen, het geduld,
waarmee Gij de wet vervult,
als men vruchtloos zoekt naar schuld,
Kyrie eleison.

Om uw kruis, Heer, bidden wij,
om de speerstoot in uw zij,
ga aan onze schuld voorbij,
Kyrie eleison.

Lezing uit het evangelie naar Johannes 19: 38 - 42

38 Na deze gebeurtenissen vroeg Josef uit Arimatea – die uit vrees voor de Joden in het geheim een leerling van Jezus was – aan Pilatus of hij het lichaam van Jezus mocht meenemen. Pilatus gaf toestemming en Josef nam het lichaam mee. 39 Nikodemus, die destijds 's nachts naar Jezus toe gegaan was, kwam ook; hij had een mengsel van mirre en aloë bij zich, wel honderd litera. 40 Ze wikkelden Jezus' lichaam met de balsem in linnen, zoals gebruikelijk is bij een Joodse begrafenis. 41 Dicht bij de plaats waar Jezus gekruisigd was lag een olijfgaard, en daar was een nieuw graf, waarin nog nooit iemand begraven was. 42 Omdat het voor de Joden voorbereidingsdag was en dat graf dichtbij was, legden ze Jezus daarin.

Gebeden

Zingen: Gezang 182: 1, 3 en 6

Jezus, leven van ons leven,
Jezus, dood van onze dood,
Gij hebt U voor ons gegeven,
Gij neemt op U angst en nood,
Gij moet sterven aan uw lijden
om ons leven te bevrijden.
Duizend, duizendmaal, o Heer,
zij U daarvoor dank en eer.

Alle leed hebt Gij geleden,
Gij gedragen met geduld.
Als een worm zijt Gij vertreden
zonder schuld, om onze schuld,
opdat wij door U verheven
als verlost zouden leven.
Duizend, duizendmaal, o Heer,
zij U daarvoor dank en eer.

Dank zij U, o Heer des levens,
die de dood zijt doorgestaan,
die Uzelf ons hebt gegeven
ons in alles bijgestaan,
dank voor wat Gij hebt geleden,
in uw kruis is onze vrede.
Voor uw angst en diepe pijn
wil ik eeuwig dankbaar zijn.

Zegenbede

De ouderling van dienst neemt de paaskaars mee

Wij verlaten in stilte de kerk

Wilt u dit exemplaar na de dienst (behalve op Paasmorgen)
weer terugleggen, s.v.p?

20

Stille Zaterdag

3 april 2010

PAASWAKE

Liturgische kleur: Paars

Voorganger: ds. H.G.F. Hübbers
Ouderling van dienst: Frieda van Baarle
Lector: Maarten Feenstra
Organist: Joop van Oordt

Orgelspel

Voorganger:
Het "LICHT VAN CHRISTUS" wordt uitgeroepen en daarna door de donkere
kerk naar binnen gedragen en naar de kandelaar gebracht

Gemeente: Heer, wij danken U.

Als de paaskaars op de kandelaar staat wordt het licht doorgegeven,
daarna zingen wij: Tussentijds: Lied 163

Als al - les dui - ter is, ont - steek dan het
lich - tend vuur dat nooit meer dooft, vuur dat nooit meer
dooft. Als al - les dui - ter is, ont - steek dan het
lich - tend vuur dat nooit meer dooft, vuur dat nooit meer dooft.

Woorden bij de paaskaars
Een lied uit de Byzantijnse liturgie.

Phoos hilaron. Vrolijk Licht.

Vrolijk Licht met heilige glans
van de onsterfelijke Vader,
van de hemelse, de heilige, de zalige
Jezus Christus.

Vlak voor de ondergang van de zon
zien wij het avondlicht,
lofprijzen wij de Vader en de Zoon
en de heilige Geest, God.

Waardig zijt Gij te allen tijde
geprezen te worden
met toegewijde stemmen
Zoon van God,
die U het leven gaf.
Daarom prijst U de wereld.

*In de Vroege Kerk greep men naar de lichtsymboliek om tegen de pretenties
van het heidendom in te getuigen van de grootheid van Christus.
Dit lied wordt beschouwd als het oudste christelijke avondlied, mogelijk al uit
1^e of 2^e eeuw na Christus.*

Zingen: Tussentijds lied: 118

Licht dat ons aanstoot in de morgen,
voortijdig licht waarin wij staan
koud, een voor een, en ongeborgen,
licht overdek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uitval, dat wij allen
zo zwaar en droevig als wij zijn
niet uit elkaars genade vallen
en doelloos en onvindbaar zijn.

2. Licht, van mijn stad de stedehouder,
aanhoudend licht dat overwint.
Vaderlijk licht, steevaste schouder,
draag mij, ik ben jouw kijkend kind.
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen
of ergens al de wereld daagt
waar mensen waardig leven mogen
en elk zijn naam in vrede draagt.

3. Alles zal zwichten en verwaaien
wat op het licht niet is geijkt.
Taal zal alleen verwoesting zaaien
en van ons doen geen daad beklijft.
Veelstemmig licht om aan te horen
zolang ons hart nog slagen geeft.
Liefste der mensen, eerstgeboren,
Ticht, laatste woord van Hem die leeft.

Gebed

Schriftlezing: Genesis 1: 1 - 5a en 26 - 31a

1 In het begin schiep God de hemel en de aarde.

2 De aarde was nog woest en doods, en duisternis lag over de oervloed, maar Gods geest zweefde over het water.

3 God zei: 'Er moet licht komen,' en er was licht. 4 God zag dat het licht goed was, en hij scheidde het licht van de duisternis; 5 het licht noemde hij dag.

26 God zei: 'Laten wij mensen maken die ons evenbeeld zijn, die op ons lijken; zij moeten heerschappij voeren over de vissen van de zee en de vogels van de hemel, over het vee, over de hele aarde en over alles wat daarop rondkruipt.' 27 God schiep de mens als zijn evenbeeld, als evenbeeld van God schiep hij hem, mannelijk en vrouwelijk schiep hij de mensen. 28 Hij zegende hen en zei tegen hen: 'Wees vruchtbaar en word talrijk, bevolk de aarde en breng haar onder je gezag: heers over de vissen van de zee, over de vogels van de hemel en over alle dieren die op de aarde rondkruipen.' 29 Ook zei God: 'Hierbij geef ik jullie alle zaadragende planten en alle vruchtbomen op de aarde; dat zal jullie voedsel zijn. 30 Aan de dieren die in het wild leven, aan de vogels van de hemel en aan de levende wezens die op de aarde rondkruipen, geef ik de groene planten tot voedsel.' En zo gebeurde het. 31 God keek naar alles wat hij had gemaakt en zag dat het zeer goed was.

Zingen: Gezang 1

God heeft het eerste woord.
Hij heeft in den beginne
het licht doen overwinnen,
Hij spreekt nog altijd voort.

2 God heeft het eerste woord.
Voor wij ter wereld kwamen,
riep Hij ons reeds bij name,
zijn roep wordt nog gehoord.

3 God heeft het laatste woord.
Wat Hij van oudsher zeide,
wordt aan het eind der tijden
in heel zijn rijk gehoord.

4 God staat aan het begin
en Hij komt aan het einde.
Zijn woord is van het zijnde
oorsprong en doel en zin.

Het water wordt in de doopschaal gegoten

De hernieuwing van de doopbelofte

Voorganger en gemeente:

Dit is ons geloven,
dit is ons hopen,
dit is onze bede:
Wij zijn gedoopt in Uw naam,
naar Uw belofte,
daarom beloven wij U en allen om ons heen
ons te zullen inzetten voor verandering
van alle omstandigheden die in strijd zijn
met onze roeping bij onze doop ons gegeven.
Dit is ons geloven
en ons beloven aan U, Heer,
en aan elkaar. Amen.

Schriftlezing: Romeinen 6: 3 en 4

3 Weet u niet dat wij die gedoopt zijn in Christus Jezus, zijn gedoopt in zijn dood? 4 We zijn door de doop in zijn dood met hem begraven om, zoals Christus door de macht van de Vader uit de dood is opgewekt, een nieuw leven te leiden.

Het kleed in het liturgisch centrum wordt verwisseld

Wij lezen het Paasevangelie:

naar Johannes 20:1 - 16

Opstanding

1 Vroeg op de eerste dag van de week, toen het nog donker was, kwam Maria uit Magdala bij het graf. Ze zag dat de steen van de opening van het graf was weggehaald. 2 Ze liep snel terug naar Simon Petrus en de andere leerling, van wie Jezus veel hield, en zei: 'Ze hebben de Heer uit het graf weggehaald en we weten niet waar ze hem nu neergelegd hebben.' 3 Petrus en de andere leerling gingen op weg naar het graf. 4 Ze liepen beiden snel, maar de andere leerling rende vooruit, sneller dan Petrus, en kwam als eerste bij het graf. 5 Hij boog zich voorover en zag de linnen doeken liggen, maar hij ging niet naar binnen. 6 Even later kwam Simon Petrus en hij ging het graf wel in. Ook hij zag de linnen doeken, 7 en hij zag dat de doek die Jezus' gezicht bedekt had niet bij de andere doeken lag, maar apart opgerold op een andere plek. 8 Toen ging ook de andere leerling, die het eerst bij het graf gekomen was, het graf in. Hij zag het en geloofde. 9 Want ze hadden uit de Schrift nog niet begrepen dat hij uit de dood moest opstaan. 10 De leerlingen gingen terug naar huis.

11 Maria stond nog bij het graf en huilde. Huilend boog ze zich naar het graf, 12 en daar zag ze twee engelen in witte kleren zitten, een bij het hoofdeind en een bij het voeteneind van de plek waar het lichaam van Jezus had gelegen. 13 'Waarom huil je?' vroegen ze haar. Ze zei: 'Ze hebben mijn Heer weggehaald en ik weet niet waar ze hem hebben neergelegd.' 14 Na deze woorden keek ze om en zag ze Jezus staan, maar ze wist niet dat het Jezus was. 15 'Waarom huil je?' vroeg Jezus. 'Wie zoek je?' Maria dacht dat het de tuinman was en zei: 'Als u hem hebt weggehaald, vertel me dan waar u hem hebt neergelegd, dan kan ik hem meenemen.' 16 Jezus zei tegen haar: 'Maria!' Ze draaide zich om en zei: 'Rabboeni!' (Dat betekent 'meester'.)

Zingen: Gezang 220: 1, 5 - 9

Zingt nu de Heer! Hij zag ons aan,
maak - te de nacht tot mor - gen.
Hij die ons riep in 's Va - ders naam,
heeft ons be - vrijdt van zor - gen.

Zingt nu de Heer! Hij is getrouw.
Ook als wij niet meer hopen,
bloeien aan dorens van de rouw
lachend de rozen open.

't Woord was in onze mond verstomd,
lag als een bleke dode.
Godlof, de Geest des Heren komt
en heeft het graf ontsloten.

Zingt het de hoge hemel rond!
't Woord aan de dood ontsprongen
werd weer een kracht in onze mond,
brandend met vuren tongen.

Christengemeente, jubelt nu!
Dit zijn u goede dagen.
Hemelse engelen zullen u
hier op de handen dragen.

Jubelt, want die in aarde lag,
zit op de troon verheven!
Jubelt, want elke blijde dag
is ons zijn woord tot leven!

Overdenking

Zingen: Gezang 247

De Geest des Heren heeft
een nieuw begin gemaakt,
in al wat groeit en leeft
zijn adem uitgezaaid.
De Geest van God bezielt
wie koud zijn en versteend
herbouwt wat is vernield
maakt één wat is verdeeld.

Wij zijn in Hem gedoopt
Hij zalft ons met zijn vuur.
Hij is een bron van hoop
in alle dorst en duur.
Wie weet vanwaar Hij komt
wie wordt zijn licht gewaar?
Hij opent ons de mond
en schenkt ons aan elkaar.

De geest die ons bewoont
verzucht en smeekt naar God
dat Hij ons in de Zoon
doet opstaan uit de dood.
Opdat ons leven nooit
in weer en wind bezwijkt,
kom Schepper Geest, voltooi
wat Gij begonnen zijt.

Gebeden;
afgesloten met een gezamenlijk gebeden: Onze Vader...

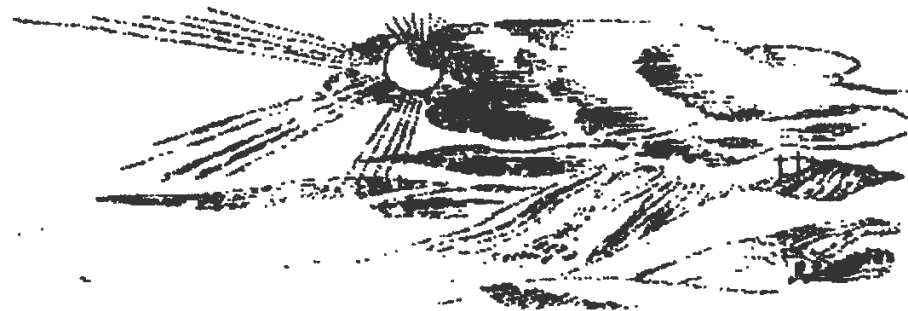
Slotlied : Gezang 224

- 1 Kondigt het jubelend aan, 2 Zingt met een juichende stem,
laat het de windstreken horen, ademt weer opgetogen,
doet het de aarde verstaan: dit is Jeruzalem,
God heeft ons wedergeboren! ere zij God in den hoge!
- 3 Hier heeft de Heer ons geleid, 4 Wandelend in de woestijn
hier doet Hij Israël wonen hebben wij water gevonden
uit de ellende bevrijd, springende als een fontein,
God zal het lijden ons lonen. bronnen geslagen als wonden.
- 5 Overvloed, overvloed Gods, 6 daaruit ontspringt ons bestaan,
sprengen van water en leven, zo zijn wij wedergeboren!
bloed uit de flank van de rots, Kondigt het jubelend aan,
water en bloed om het even; laat heel de wereld het horen!

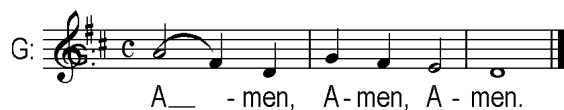
Pasen

4 april 2010

Liturgische kleur: Wit

Wegzending en Zegenbede

Voorganger: Ds H.G.F. Hübbers
Ouderling van dienst: Frieda van Baarle
Lector: Mart van der Leek
Trompet: Haijo Kattouw
Orgel: Joop van Oordt

Wilt u dit exemplaar na de dienst (behalve op Paasmorgen)
weer terugleggen, s.v.p?

Orgelspel

We zingen enkele liederen vooraf:

Gezang 215

Christus, onze Heer verrees, halleluja,
Heil'ge dag na angst en vrees, halleluja,
Die verhoogd werd aan het kruis, halleluja,
bracht ons in Gods vrijheid thuis, halleluja!

Prijst nu Christus in ons lied, halleluja,
die in heerlijkheid gebiedt, halleluja,
die aanvaardde kruis en graf, halleluja,
dat Hij zondaars 't leven gaf, halleluja!

Maar zijn lijden en zijn strijd, halleluja,
heeft verzoening ons bereid, halleluja,
Nu is Hij der heem'len Heer, halleluja!
Englen juub'len Hem ter eer, halleluja!

Gezang 218: 1, 2, 4 en 8

1 Ik zeg het allen, dat Hij leeft,
dat Hij is opgestaan,
dat met zijn Geest Hij ons omgeeft
waar wij ook staan of gaan.	2 Ik zeg het allen, en de mond
van allen zegt het voort,
tot over 't ganse wereldrond
de nieuwe morgen gloort.
4 Tenonder ging de sterke dood,
tenonder in de vloed;
nu straalt ons in het morgenrood
Zijn toekomst tegemoet.	8 't Is feest omdat Hij bij ons is,
de Heer, die eeuwig leeft
en die in Zijn verrijzenis
alles herschapeen heeft.

Gedicht door Sarah Bomer

Welkom

Zingen: Psalm 111: 2, 5 en 6

(we gaan staan)

Zijn doen is louter majesteit,
zijn luister, zijn gerechtigheid
houdt eeuwig stand, blijft eeuwig gelden.
Genadig en barmhartig is
de HEER, en zijn gedachtenis
eeuwig waar Hij zijn daden stelde.

Zijn volk heeft Hij voorgoed bevrijd
en zijn verbond staat voor altijd,
een licht hoog op de berg ontstoken.
Heilig en zeer te duchten is
zijn naam in de geschiedenis.
Nooit wordt wat Hij belooft verbroken.

Van alle wijsheid het begin
is: vrees den HEER met ziel en zin,
aanbid zijn wil met vrees en beven.
Dit is het helderste verstand.
Loof Hem, zijn lof houdt eeuwig stand.
Wie Hem verhoogt zal met Hem leven.

Stilte

Voorbereiding

- V: Onze hulp is in de naam van de Heer
G: Die hemel en aarde gemaakt heeft
V: Die trouw blijft tot in eeuwigheid
G: Die niet opgeeft wat Hij eens begon
V: (Groet) Genade en vrede van God de Vader,
van Jezus Christus de Heer,
in de gemeenschap van de heilige Geest.
G: Amen

Zingen: Gezang 210

Sta op! - Een morgen ongedacht,
Gods dag is aangebroken,
er is in één bewogen nacht
een nieuwe lente ontloken.
Het leven brak door aarde en steen,
uit alle wondren om u heen
spreekt, dat God heeft gesproken.

Hij heeft gezegd: Gij mens, kom uit,
open uw dode oren;
kom uit het graf dat u omsluit,
kom uit en word geboren!
Toen heeft zich in het vroegste licht
de nieuwe Adam opgericht,
ons allen lang tevoren.

Al wat ten dode was gedoemd
mag nu de hoop herwinnen;
bloemen en vogels, - alles roemt
Hem als in den beginne.
Keerde de Heer der schepping weer,
dan is het tevergeefs niet meer
te bloeien en te minnen.

Sta op! - Hij gaat al voor ons uit,
de schoot van 't graf ontkomen.
De morgen is vol nieuw geluid, -
werp af uw boze dromen.
Waar Hij, ons Hoofd, is voorgegaan,
is voor het lichaam nu vrij baan
naar een bestaan volkomen.

(we gaan zitten)

Zingen: Gezang 460: 1, 2, 3 en 5

Loof de Koning, heel mijn wezen,
gij bestaat in zijn geduld,
want uw leven is genezen
en vergeven is uw schuld.
Loof de Koning, loof de Koning,
tot gij Hem ontmoeten zult.

Looft Hem als uw vaadren deden,
eigent u zijn liefde toe,
want Hij bergt u in zijn vrede,
zegenend wordt Hij niet moe.
Looft uw Vader, looft uw Vader,
tot uw laatste adem toe.

Ja, Hij spaart ons en Hij redt ons,
Hij kent onze broze kracht.
Hij bewaart ons, Hij ontzet ons
van de boze en zijn macht.
Looft uw Heiland, looft uw Heiland,
die het licht is in de nacht.

Engelen, zingt ja en amen
met de Koning oog in oog!
Zon en maan, buigt u tezamen
en gij sterren hemelhoog!
Looft uw Schepper, looft uw Schepper,
looft Hem, die het al bewoog!

Gebed om de Geest

1^e schriftlezing: Exodus 14: 15 tot 15: 1a en vers 19 en 20a

15 De HEER zei tegen Mozes: 'Waarom roep je mij te hulp? Zeg tegen de Israëlieten dat ze verder trekken. 16 Jij moet je staf geheven houden boven de zee en zo het water splijten, zodat de Israëlieten dwars door de zee kunnen gaan, over droog land. 17 Ik zal de Egyptenaren onverzettelijk maken zodat ze hen achterna gaan, en dan zal ik mijn majesteit tonen door de farao en zijn hele leger, zijn wagens en zijn ruiters, ten val te brengen. 18 De Egyptenaren zullen beseffen dat ik de HEER ben, als ik in mijn majesteit de farao, met al zijn wagens en ruiters, ten val heb gebracht.'

19 De engel van God, die steeds voor het leger van de Israëlieten uit was gegaan, stelde zich nu achter hen op. Ook de wolkkolom die eerst voor hen uit ging stelde zich achter hen op, 20 zodat hij tussen het leger van de Egyptenaren en dat van de Israëlieten kwam te staan. Aan de ene kant bracht de wolk duisternis, aan de andere kant verlichtte de vuurzuil de nacht. Die hele nacht konden de legers niet bij elkaar komen. 21 Toen hield Mozes zijn arm boven de zee, en de HEER liet de zee terugwijken door gedurende de hele nacht een krachtige oostenwind te laten waaien. Hij veranderde de zee in droog land. Het water spleet, 22 en zo konden de Israëlieten dwars door de zee gaan, over droog land; rechts en links van hen rees het water op als een muur. 23 De Egyptenaren achtervolgden hen, alle paarden en wagens van de farao en al zijn ruiters gingen achter hen aan de zee in. 24 Maar in de morgenwake keek de HEER vanuit de vuurzuil en de wolkkolom neer op het Egyptische leger en zaaide paniek onder hen. 25 Hij liet de wielen van de wagens vastlopen, zodat de Egyptenaren de grootste moeite hadden om vooruit te komen. 'Laten we vluchten!' riepen ze. 'De HEER steunt de Israëlieten, hij strijdt tegen ons!'

26 De HEER zei tegen Mozes: 'Strek je arm uit boven de zee; dan stroomt het water terug, over de Egyptenaren en over al hun wagens en ruiters.' 27 Mozes gehoorzaamde, en toen de dageraad aanbrak, stroomde de zee terug naar haar gewone plaats. De Egyptenaren vluchtten het water tegemoet, de HEER dreef hen regelrecht de golven in. 28 Het terugstromende water overspoelde het hele leger van de farao, al zijn wagens en ruiters, die achter de Israëlieten aan de zee in gereden waren; niet een van hen bleef in leven. 29 Maar de Israëlieten waren dwars door de zee gegaan, over droog land, terwijl rechts en links van hen het water als een muur omhoogrees.

30-31 Zo redde de HEER de Israëlieten die dag uit de handen van de Egyptenaren. Toen ze de Egyptenaren dood langs de zee zagen liggen en het tot hen doordrong hoe krachtig de HEER tegen Egypte

was opgetreden, kregen ze ontzag voor de HEER en stelden ze hun vertrouwen in hem en in zijn dienaar Mozes.

1 Toen zong Mozes, samen met de Israëlieten, dit lied ter ere van de HEER: 'Ik wil zingen voor de HEER, zijn macht en majesteit zijn groot!

19 Toen de paarden, wagens en ruiters van de farao de zee in waren getrokken, had de HEER het water over hen heen terug laten stromen, maar de Israëlieten waren dwars door de zee gegaan, over droog land.

20 De profetes Mirjam, Aärons zuster, pakte haar tamboerijn, en alle vrouwen volgden haar,

Zingen: *Gezang 445 (mel. Gezang 178 NH-bundel)*

*God heeft mij zijn Zoon gegeven,
door 't geloof nam ik Hem aan;
ja, ik weet het, ik zal leven,
en door Hem ten hemel gaan.
Zelfs eer ik nog was geboren,
heeft mij God in Hem verkoren,
eer zijn woord met scheppersmacht
dit heelal tot aanzijn bracht.*

*Jezus Christus is gestorven,
is verrezen, ook voor mij,
heeft de zegepraal verworven
en het leven, ook voor mij.
Aan Gods rechterhand gezeten,
zal Hij nimmer mij vergeten,
maar, uit deernis met mijn lot,
treedt Hij voor mij in bij God.*

*Ruwe stormen mogen woeden,
alles om mij heen zij nacht,
God, mijn God zal mij behoeden,
God houdt voor mijn heil de wacht.
Moet ik lang zijn hulp verbeiden,
zijne liefde blijft mij leiden:
door een nacht, hoe zwart, hoe dicht,
voert Hij mij in 't eeuwig licht.*

2^e Schriftlezing: Johannes 20: 1 - 18

Opstanding

1 Vroeg op de eerste dag van de week, toen het nog donker was, kwam Maria uit Magdala bij het graf. Ze zag dat de steen van de opening van het graf was weggehaald. 2 Ze liep snel terug naar Simon Petrus en de andere leerling, van wie Jezus veel hield, en zei: 'Ze hebben de Heer uit het graf weggehaald en we weten niet waar ze hem nu neergelegd hebben.' 3 Petrus en de andere leerling gingen op weg naar het graf. 4 Ze liepen beiden snel, maar de andere leerling rende vooruit, sneller dan Petrus, en kwam als eerste bij het graf. 5 Hij boog zich voorover en zag de linnen doeken liggen, maar hij ging niet naar binnen. 6 Even later kwam Simon Petrus en hij ging het graf wel in. Ook hij zag de linnen doeken, 7 en hij zag dat de doek die Jezus' gezicht bedekt had niet bij de andere doeken lag, maar apart opgerold op een andere plek. 8 Toen ging ook de andere leerling, die het eerst bij het graf gekomen was, het graf in. Hij zag het en geloofde. 9 Want ze hadden uit de Schrift nog niet begrepen dat hij uit de dood moest opstaan. 10 De leerlingen gingen terug naar huis.

11 Maria stond nog bij het graf en huilde. Huilend boog ze zich naar het graf, 12 en daar zag ze twee engelen in witte kleren zitten, een bij het hoofdeind en een bij het voeteneind van de plek waar het lichaam van Jezus had gelegen. 13 'Waarom huil je?' vroegen ze haar. Ze zei: 'Ze hebben mijn Heer weggehaald en ik weet niet waar ze hem hebben neergelegd.' 14 Na deze woorden keek ze om en zag ze Jezus staan, maar ze wist niet dat het Jezus was. 15 'Waarom huil je?' vroeg Jezus. 'Wie zoek je?' Maria dacht dat het de tuinman was en zei: 'Als u hem hebt weggehaald, vertel me dan waar u hem hebt neergelegd, dan kan ik hem meenemen.' 16 Jezus zei tegen haar: 'Maria!' Ze draaide zich om en zei: 'Rabboeni!' (Dat betekent 'meester'.) 17 'Houd me niet vast,' zei Jezus. 'Ik ben nog niet opgestegen naar de Vader. Ga naar mijn broeders en zusters en zeg tegen hen dat ik opstijg naar mijn Vader, die ook jullie Vader is, naar mijn God, die ook jullie God is.' 18 Maria uit Magdala ging naar de leerlingen en zei tegen hen: 'Ik heb de Heer gezien!' En ze vertelde alles wat hij tegen haar gezegd had.

Zingen: Gezang 199: 1 - 4 en 7

De toe - komst van de Heer is daar
en voor zijn voe - ten uit
gaan vre - de en recht - vaar - dig - heid
als brui - de - gom en bruid.

De trouw zal bloeien als een roos
en zie, gerechtigheid
zal uit de hemel moeiteloos
neerdalen in de tijd.

Voorwaar, het heil is nu nabij,
uw goedertierenheid.
En vol verwachting zingen wij:
God roept de vrede uit!

Sta op, o God, en maak het waar
wat heel uw kerk bezingt:
dat heel uw schepping weer ontwaakt
uit haar betovering.

Nu is de dag van oogsten daar,
het hoogste van de tijd;
een koning als een korenaar
staat op in majesteit.

Verkondiging

Orgelspel

Zingen: *Daar juicht een toon*

Daar juicht een toon, daar klinkt een stem,
die galmt door gans Jeruzalem;
een heerlijk morgenlicht breekt aan,
de Zoon van God is opgestaan.

Geen graf hield Davids zoon omkneld,
Hij overwon die sterke Held!
Hij steeg uit 't graf door 's Vaders kracht,
want Hij is God, bekleed met macht.

Nu jaagt de dood geen angst meer aan,
want alles, alles is voldaan.
Die in 't geloof op Jezus ziet,
die vreest voor dood en helle niet.

Want nu de Heer is opgestaan,
nu vangt het nieuwe leven aan,
een leven, door Zijn dienst bereid,
een leven in Zijn heerlijkheid.

Project Kinderkerk

Projectlied

The musical score is written in treble clef with a key signature of two sharps (D major) and a 4/4 time signature. It consists of four systems of music with lyrics underneath. The first system is labeled 'Refrein' and ends with a double bar line. The second system ends with the word 'FINE'. The third system is labeled 'Couplet' and ends with a double bar line. The fourth system ends with the word 'Refr.' and a double bar line.

Refrein
Ga je mee op reis naar mor-gen? Volg je roe-ping mens te zijn!
Zie de schep-ping, durf te zor-gen: Pa-sen schetst jouw le-vens-lijn.
Wie als pel-grim le-ven wil, maakt uit lief-de het ver-schil.

Couplet
7. Waar wij aan het ein-de lij-ken, brengt Gods trouw
een nieu-we tijd, zal de doods-zee moe-ten wij-ken
Lief - de duurt in eeu - wig - heid.

Mededelingen

Collecten: 1e Diakonie
2e Paascollecte / JOP

Opdragen van de gaven

Gebeden: Dankzegging,
Voorbeden,
Stil gebed.
Onze Vader

Zingen: *U zij de glorie* (Elb. 132)

(Tijdens het voorspel kunt u uw kind(eren) uit de crèche ophalen om gezamenlijk de zegen te ontvangen, daarna gaan we staan.)

U zij de glorie, opgestane Heer,
U zij de victorie, nu en immermeer!
Uit een blinkend stromen daalde 'd engel af,
heeft de steen genomen van 't verwonnen graf.

Refrein:

U zij de glorie, opgestane Heer,
U zij de victorie, nu en immermeer!

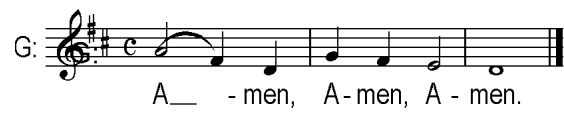
Zie Hem verschijnen, Jezus, onze Heer,
Hij brengt al de zijnen in zijn armen weer.
Wees dan, volk des Heren, blij en welgezind,
en zeg 't elken kere: Christus overwint!

Refrein:

Zou ik nog vrezen, nu Hij eeuwig leeft,
die mij heeft genezen, die mij vrede geeft?
In Zijn godd'lijk wezen is mijn glorie groot,
niets heb ik te vrezen in leven of dood.

Refrein:

Zegen en amen

G:

Ω α Ω α Ω α Ω α Ω α Ω α Ω